

ชื่อวิทยานิพนธ์ : แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาลเมืองวิเชียรบุรี
จังหวัดเพชรบูรณ์

ผู้วิจัย : พระดำรงเกียรติ ดิคุชฌโม

ปริญญา : พุทธศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐประศาสนศาสตร์)

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

: ดร.อภิชาตญาณัฐโสภณ อบสิน บช.บ., MBA., พธ.ด.(รัฐประศาสนศาสตร์)

: พระปลัดสมบัติ ฐิติญาณ, ดร., รป.ม., พธ.ด.(รัฐประศาสนศาสตร์)

วันสำเร็จการศึกษา : ๗ มีนาคม ๒๕๕๙

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ๑. เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาลเมืองวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ ๒. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาลเมืองวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ และ ๓. เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรค และแนวทางการพัฒนาแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาลเมืองวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์

ดำเนินการวิจัยโดยเป็นการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Methods Research) ระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้การวิจัยเชิงสำรวจ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือพนักงานเทศบาลเมืองวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ คือ จำนวน ๑๔๒ คน สุ่มจากประชากรจำนวน ๒๒๐ คน โดยใช้สูตรทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม โดยมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ ๐.๙๔๘ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และทดสอบสมมติฐานเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานโดยการทดสอบค่าไคสแควร์ (Chi-Square Test) คำถามปลายเปิดนำเสนอเป็นความเรียงประกอบตารางโดยการแจกแจงความถี่ของผู้ตอบ และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) จำนวน ๙ ท่าน โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหาเชิงพรรณนาความ

ผลการวิจัยพบว่า

๑. ระดับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาลเมืองวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.08$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา ($\bar{X} = 3.39$) ด้านความรับผิดชอบ ($\bar{X} = 3.14$) ด้านการได้รับการยอมรับนับถือ ($\bar{X} = 3.13$) ด้านลักษณะของงานที่ปฏิบัติ ($\bar{X} = 3.08$) ด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงาน ($\bar{X} = 3.04$) ด้านความสำเร็จในการทำงาน ($\bar{X} = 3.02$) ด้านการเลื่อนขั้นเงินเดือน ($\bar{X} = 2.37$) และด้านความก้าวหน้าในทักษะวิชาชีพในอนาคต ($\bar{X} = 2.37$)

๒. ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาลเมืองวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลคือ เพศ อายุ การศึกษา รายได้ และตำแหน่ง มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาล

เมืองวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย

๓. ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาลเมืองวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ พบว่า ปัญหาและอุปสรรค คือ บุคลากรบางคนไม่มีโอกาสใช้ความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในการปฏิบัติงานจนสำเร็จ งานในหน้าที่และงานพิเศษที่ได้รับมอบหมายไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จทันเวลา ผู้บังคับบัญชาบางท่านไม่ชื่นชมต่อผลการปฏิบัติงานของบุคลากร บุคลากรบางท่านไม่พอใจกับการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายและไม่เป็นส่วนหนึ่งที่มีส่วนร่วมต่อความสำเร็จขององค์กร งานในหน้าที่และงานที่ได้รับมอบหมายบางอย่างไม่มีความเหมาะสมกับบุคลากร พนักงานมีจำนวนมากการเลื่อนขั้นเงินเดือน มีน้อย พนักงานมีจำนวนมากการรับทุนเพื่อศึกษาต่อในทักษะวิชาชีพ มีน้อย พนักงานมีจำนวนมากมีความเกรงใจไม่กล้าเข้าพบผู้บังคับบัญชา ข้อเสนอแนะ พบว่า ควรเลื่อนตำแหน่งให้บุคลากรตามความสามารถที่ปรากฏจากผลงานในหน้าที่ตามความเหมาะสม ควรแนะนำบุคลากรเกี่ยวกับงานที่ปฏิบัติอยู่เพื่อให้มีประสิทธิภาพและความชำนาญในการปฏิบัติงานเพิ่มขึ้น รวมทั้งให้ความสำคัญต่อความรู้สึกของบุคลากรว่าเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้หน่วยงานมีความเจริญก้าวหน้า ขอให้ดูที่ผลงานเป็นอันดับแรก ไม่ใช่ความชอบของหัวหน้างานเป็นใหญ่ วางแผนทรัพยากรบุคคล เพื่อพัฒนาสมรรถนะของบุคลากรให้สูงขึ้น และทำให้เกิด ความผาสุก โดยกำหนดแนวทางประพจน์ปฏิบัติตนในการทำงานให้มีคุณค่า เกิดความภาคภูมิใจ ในการเป็นพนักงานราชการและลูกจ้างประจำที่ดี ควรส่งเสริมบุคลากรในการปฏิบัติงาน และเรียนรู้งานในหน้าที่ที่รับผิดชอบ กำหนดแนวทางประพจน์ปฏิบัติตนในการทำงานให้มีคุณค่า และมีเป้าหมายในผลสำเร็จในการปฏิบัติงาน